

In literaire genres krijgt de verbeelding alle ruimte, maar in wetenschappelijke teksten wordt het beeld met achterdocht benaderd. Van de drie talen die de mens beheerst - die van het beeld, het woord en het getal - gebruikt de wetenschapper doorgaans de laatste twee. En bij voorkeur wordt bestaande beeldvorming in onderzoek door cijfers, geijkte termen en symbolen verdrongen.

Nadere beschouwing leert echter dat ook in het wetenschappelijk denken de verbeelding een structurerende rol speelt, bewust of onbewust. In *De waarheid op de wand* hanteert Hub Zwart een psychoanalytisch perspectief om de fundamentele beelden - archetypen - aan het licht te brengen die aan de basis liggen van de wetenschappelijke wil tot weten.

Elk wetenschapsgebied blijkt eigen archetypen te kennen, die vooral opdoemen in tijden van crisis. Voor de geneeskunde is dat bijvoorbeeld de gedachte van een nieuwe, onbekende, besmettelijke ziekte, voor de milieuwetenschap het idee van een mondiale klimaatverandering resulterend in massasterfte en voor de economie een catastrofale beurskrach. Dergelijke beelden kunnen de waarheid vertekenen en vragen om een kritische benadering, wat niet wegneemt dat doemscenario's zo nu en dan harde werkelijkheid worden.